

అచంచల మరియు అఖండభవ! అనే వరదానాన్ని ఇచ్చే బాప్‌దాదా తన దాని, మహాదాని పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు -

ఈరోజు బేహద్ తల్లి, తండ్రి నలువైపుల ఉన్న తన విశేషపిల్లలను చూస్తున్నారు. ఏ విశేషత చూసారు? ఏ పిల్లలు తరగని జ్ఞాని, అచంచల స్వరాజ్యధికారి, అఖండ నిర్విఘ్నం, అఖండమహాదానిగా అయ్యారు అని చూస్తున్నారు. ఇటువంటి విశేషాత్మలుగా కోట్లలో కొద్దిమందే అయ్యారు. జ్ఞాని, యోగి, మహాదానిగా అయితే అందరు అయ్యారు కానీ అఖండంగా కొద్దిమందే అయ్యారు. తరగని విధంగా, స్థిరంగా మరియు అఖండంగా ఉండాలి వారే విజయీమాలలో విజయీమణులు. బాప్‌దాదా సంగమయుగంలో పిల్లలందరికీ అచంచల, అఖండభవ! అనే వరదానాన్ని ఇచ్చారు కానీ ఆ వరదానాన్ని జీవితంలో సదా ధారణ చేయటంలో నెంబర్‌వారి అయిపోయారు. నెంబర్‌వన్‌గా అయ్యేటందుకు సహజవిధి - అఖండ మహాదానిగా అప్పండి. అఖండ మహాదాని అంటే నిరంతర సహజ సేవాధారి; ఎందుకంటే సహజమైనదే నిరంతరం ఉండగలదు. అఖండసేవాధారి అంటే అఖండ మహాదాని. దాత యొక్క పిల్లలు మరియు సర్వభజానాలతో సంపన్న శ్రేష్టాత్మలు. సంపన్నతకు గుర్తు - అఖండ మహాదాని. ఒక సెకను కూడా దానం ఇవ్వకుండా ఉండలేరు. ద్వాపరయుగం నుండి అనేక మంది భక్తులు కూడా దానీ ఆత్మలుగా అయ్యారు కానీ ఎంత గొప్ప దానిలు అయినా తరగని భజానాను దానం చేసేవారిగా అప్పలేదు. వినాశి భజానా లేదా వినాశి వస్తువులను దానం చేస్తారు. శ్రేష్టాత్మలైన మీరు ఈ సంగమయుగంలో తరగని మరియు అఖండ మహాదానిగా అవుతున్నారు. కనుక మిమ్మల్ని మీరు అడగండి - అఖండ మహాదానినేనా? లేదా సమయానుసారం దానం చేసేవారిగా ఉన్నారా? లేదా అవకాశం లభిస్తే దానం చేసేవారిగా ఉన్నారా?

అఖండ మహాదాని సదా మూడు రకాలుగా దానం చేయటంలో బిజీగా ఉంటారు. 1. మనస్సు ద్వారా శక్తుల దానం. 2. మాట ద్వారా జ్ఞానదానం 3. కర్మ ద్వారా గుణాల దానం. ఈ మూడు రకాల దానాలను ఇచ్చేవారు సహజంగా మహాదానిగా కాగలరు. ఫలితంలో చూస్తే వాణి ద్వారా జ్ఞానదానం చాలామంది చేస్తున్నారు, మనస్సు ద్వారా శక్తుల దానాన్ని శక్తినినుసరించి చేస్తున్నారు మరియు కర్మ ద్వారా గుణదానం చేసేవారు చాలా తక్కువ మంది. వర్తమాన సమయంలో అజ్ఞానీఆత్మలైనా, బ్రాహ్మణాత్మలైనా ఇద్దరికీ గుణదానం యొక్క అవసరం ఉంది. వర్తమాన సమయంలో విశేషంగా స్వయంలో లేదా బ్రాహ్మణపరివారంలో ఈ విధిని తీవ్రం చేయండి. ఈ దివ్యగుణాలు అన్నింటికంటే శ్రేష్టమైన ప్రభుప్రసాదం. ఈ ప్రసాదాన్ని బాగా పంచిపెట్టండి. ఎలా అయితే ఎవరినైనా కలుసుకున్నప్పుడు ఒకరిపై ఒకరికి ఉన్న స్నేహానికి గుర్తుగా స్థూల ప్రసాదం పెడతారు కదా అదేవిధంగా ఒకరికొకరు ఈ గుణాల ప్రసాదాన్ని తినిపించండి. ఈ విధి ద్వారా సంగమయుగం యొక్క లక్ష్యం ఏదైతే ఉందో - ఫరిస్తా నుండి దేవత, ఈ లక్ష్యం సహజంగా అందరిలో ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తుంది. ఈ అభ్యాసం సదా స్మృతిలో ఉంచుకోండి - సేను దాత

యొక్క బిడ్డను, అఖండమహాదాని ఆత్మను అని. ఏ ఆత్మ అయినా, అజ్ఞాని అయినా, బ్రాహ్మణాత్మ అయినా కానీ ఇవ్వాలి. బ్రాహ్మణాత్మలకైతే జ్ఞానం ఉంది కనుక మిగిలిన రెండు రకాల దాతగా అవ్వవచ్చు.

1. ఏ ఆత్మకి ఏ శక్తి అవసరమో ఆ ఆత్మకు మనస్సు ద్వారా అంటే శుద్ధ వృత్తి మరియు తరంగాల ద్వారా శక్తుల దానం అంటే సహాయోగాన్ని ఇవ్వండి. 2. కర్మ ద్వారా సదా స్వయం జీవితంలో గుణమూర్తి అయ్యి, ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ అయ్యి ఇతరులను సహజంగా గుణాలు ధారణ చేసే సమయోగం ఇవ్వండి; దీనినే గుణదానం అంటారు. దానం అంటే సహాయోగం ఇవ్వటం అని అర్థం. ఈరోజుల్లో బ్రాహ్మణాత్మలు కూడా వినడానికి బదులు ప్రత్యక్షరుజువు చూడాలనుకుంటున్నారు. ఎవరికైనా శక్తిని ధారణ చేసే లేదా గుణాలను ధారణ చేసే శిక్షణ ఇవ్వాలనుకున్నప్పుడు కొందరు మనస్సులో అనుకుంటున్నారు మరియు కొందరు పైకి అంటున్నారు కూడా ఏమనంటే అటువంటి ధారణమూర్తిగా ఎవరయ్యారు? అని. అంటే చూడాలనుకుంటున్నారు కానీ వినాలనుకోవటం లేదు. ఇలా ఒకరికొకరు చెప్పుకుంటారు కదా- ఎవరు తయారయ్యారు, అందరినీ చూసేసాము... ఏదైనా విషయం వచ్చినా కూడా ఎవరూ తయారవ్వలేదు, అందరు అలాగే నడుస్తున్నారు అంటారు. కానీ ఇవి సోమరితన మాటలు, యదార్థమైనవి కాదు. యదార్థం ఏమిటి? బ్రహ్మీభావాను అనుసరించడం యదార్థం. ఎలా అయితే బ్రహ్మీభావా స్వయం, సదా తనని తాను నిమిత్త ఉదాహరణగా చేసుకున్నారు, సదా ఈ లక్ష్యాన్ని లక్షణాలలోకి తీసుకువచ్చారు. ఎవరు చేస్తే వారు అర్హులు అని. అంటే ఎవరైతే స్వయాన్ని నిమిత్త ప్రత్యక్ష రుజువుగా తయారు చేసుకుంటారో వారే అర్హులు అంటే మొదటి నెంబరు అవుతారు. కనుక తండ్రిని అనుసరించాలే కానీ ఇతరులను చూసి తయారైతే నెంబరువన్ గా కాలేరు, నెంబరువారీగా అయిపోతారు.

నెంబర్ వన్ ఆత్మ యొక్క గుర్తు - ప్రతి శ్రేష్టకర్మలో నేనే నిమిత్తంగా అయ్యి ఇతరులకు ఆ కార్యం సాధారణంగా చేసేటందుకు నేను ఉదాహరణగా అవ్వాలి అనుకుంటారు. ఇతరులను చూడటం అంటే చిన్నవారినినైనా, పెద్దవారినినైనా, సమానంగా ఉన్నవారినినైనా కానీ ఇతరులను చూసి మొదట మీరు తయారైతే నేను తయారవుతాను అని అనుకుంటే ఎవరైతే తయారయ్యారో వారే మొదటి నెంబర్ అవుతారు కదా! అప్పుడు మీరు స్వతహాగానే నెంబర్ వార్ అయిపోతారు. కనుక అఖండ మహాదాని ఆత్మ సదా తనని తాను ప్రతి సెకను మూడు మహాదానాలలో ఏదొక దానం చేయటంలో బిజీగా ఉంచుకుంటుంది. ఏవిదమైన సమయమో అవిధమైన సేవలో సదా నిమగ్నమై ఉంటుంది. వారికి వ్యర్థం చూసేటటువంటి, వినేటటువంటి, చేసేటటువంటి ఖాళీయే ఉండదు. కనుక మహాదానిగా అయ్యారా? అఖండంగా అయ్యారా? ఇప్పుడు దీనిని అండర్ లైన్ చేసుకోండి. ఒకవేళ మధ్యమధ్యలో దాతస్థితి ఖండితం అయిపోతే ఖండితం అయిన దానిని సంపూర్ణం అని ఆనరు. పర్వమాన సమయంలో పరస్పరం విశేష కర్మ ద్వారా గుణదాతగా అవ్వటం అవసరం. ప్రతి ఒక్కరు సంకల్పం చేయండి - నేను సదా గుణమూర్తి అయ్యి అందరినీ గుణమూర్తిగా చేసే విశేష కర్తవ్య చేయాల్సిందే అని. స్వయం యొక్క మరియు సర్వుల బలహీనతలను సమాప్తి చేసే ఈ విధిలో ప్రతి ఒక్కరు తమని తాము నిమిత్తంగా, మొదటి నెంబర్ గా భావించి ముందుకు వెళ్తూ ఉండండి. జ్ఞానం చాలా ఉంది ఇప్పుడు గుణాలను ప్రత్యక్షం చేయండి. సర్వ గుణ సంపన్నంగా తయారయ్యే మరియు తయారుచేసే ఉదాహరణగా అవ్వండి. మరబిడి.

సర్వ అఖండ యోగి ఆత్మలకు, సదా గుణమూర్తి ఆత్మలందరికీ, సదా ప్రతి సంకల్పం, ప్రతి సెకను మహాదాని మరియు మహా సహాయోగి అయ్యే విశేషాత్మలకు, సదా స్వయాన్ని శ్రేష్ఠతలో ఉదాహరణగా చేసుకుని సర్వాత్మలకు సాధారణంగా అయ్యే సహజ ప్రేరణ ఇచ్చేవారికి, సదా స్వయాన్ని నిమిత్తంగా నెంబర్వన్ గా భావించి ప్రత్యక్షరుజువు ఇచ్చే బాబా సమాన ఆత్మలకు బాప్ దాదా యొక్క ప్రിയస్మృతులు మరియు నమస్తే.

ఏకాగ్రతాశక్తి ద్వారా, ర్భృత ద్వారా సహజ సఫలత యొక్క ప్రాప్తి 9-12-93

సహజ సఫలత యొక్క విధి చెప్పేటటువంటి విశ్వపరివర్తకుడైన బాప్ దాదా తన యొక్క బాధ్యతాధారి పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు -

ఈరోజు బ్రాహ్మణ ప్రపంచం యొక్క రచయిత నలువైపుల ఉన్న తన బ్రాహ్మణ పరివారాన్ని చూసి హర్షిస్తున్నారు. ఇది చిన్న అతీత, అతిప్రియ అలౌకిక బ్రాహ్మణ ప్రపంచం. ద్రామా అంతటిలో అతి శ్రేష్ఠ ప్రపంచం. ఎందుకంటే బ్రాహ్మణ ప్రపంచం యొక్క ప్రతి గతి, విధి కూడా అతీతం మరియు విశేషం. ఈ బ్రాహ్మణ ప్రపంచంలోని బ్రాహ్మణాత్మలు కూడా విశ్వంలో విశేషాత్మలు. అందువలన ఇది విశేషాత్మల ప్రపంచం. ప్రతి బ్రాహ్మణాత్మ యొక్క శ్రేష్ఠ వృత్తి, శ్రేష్ఠ దృష్టి మరియు శ్రేష్ఠ కృతి విశ్వంలో సర్వాత్మలను శ్రేష్ఠంగా చేసేటందుకు నిమిత్తం అవుతుంది. ప్రతి ఆత్మపై ఈ విశేష బాధ్యత ఉంది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు తమ యొక్క ఈ బాధ్యతను అనుభవం చేసుకుంటున్నారా? ఎంత పెద్ద బాధ్యత! మొత్తం విశ్వాన్ని పరివర్తన చేయాలి, కేవలం ఆత్మలనే పరివర్తన చేయటంలేదు కానీ ప్రకృతిని కూడా పరివర్తన చేస్తున్నారు. ఈ స్మృతి సదా ఉండటంలో నెంబర్వారిగా ఉన్నారు. బ్రాహ్మణాత్మలందరిలో సదా ఇదే సంకల్పం ఉంటుంది - విశేషాత్మలైన మేము నెంబర్వన్ అవ్వాలి అని కానీ సంకల్పం మరియు కర్మలో తేడా వచ్చేస్తుంది. దీనికి కారణం ఏమిటి? కర్మ చేసే సమయంలో సదా మీ స్మృతిని అనుభవీస్థితిలోకి తీసుకురావటంలేదు. వినటం మరియు తెలుసుకోవటం ఈ రెండు స్మృతి ఉంటున్నాయి కానీ స్వయాన్ని అంగీకరించి ఆ స్థితిలో నడవటంలో ఎక్కువమంది అప్పుడప్పుడు అనుభవీగా మరియు అప్పుడప్పుడు కేవలం అంగీకరించేవారిగా, తెలుసుకునేవారిగా అయిపోతున్నారు. ఈ అనుభవాన్ని పెంచుకునేటందుకు విశేషంగా రెండు విషయాల యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలుసుకోండి - 1. స్వయం యొక్క గొప్పతనం 2. సమయం యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలుసుకోండి. స్వయం గురించి చాలా తెలుసు, ఒకవేళ ఎవరినైనా మీరెవరు? అని అడిగితే లేదా మిమ్మల్ని మీరు నేనెవరు? అని అడిగినా ఎన్ని విషయాలు స్మృతిలోకి వస్తాయి? ఒక నిమిషంలో ఎన్ని స్వమానాలు స్మృతి వచ్చేస్తాయి? ఒక్క సమయంలో ఎన్ని చస్తాయి? చాలా